

31989L0369

L 163/32

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1989.6.14.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1989. június 8.)

az új településhulladék-égető művek által okozott levegőszennyezés megelőzéséről

(89/369/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalására ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság állásfoglalására ⁽³⁾,

mivel az Európai Közösség 1973-as ⁽⁴⁾, 1977-es ⁽⁵⁾, 1983-as ⁽⁶⁾ és 1987-es ⁽⁷⁾ környezetvédelmi cselekvési programja hangsúlyozza a légszennyezés megakadályozásának és csökkentésének jelentőségét;

mivel az 1987 és 1992 közötti környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 1987. október 19-i tanácsi állásfoglalás ⁽⁷⁾ kimondja, hogy a közösségi cselekvés többek között a közegészség és környezetvédelem magas szintjét biztosító előírások végrehajtására irányuljon;

mivel a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ kimondja, hogy a hulladékot az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül kell ártalmatlantani; mivel ugyanezen irányelv e célból kilátásba helyezi, hogy minden olyan létesítménynek vagy vállalkozásnak, amely hulladékot dolgoz fel, az illetékes hatóság engedélyével kell rendelkeznie, amelyben többek között megnevezik a végrehajtandó biztonsági intézkedéseket;

mivel az ipari létesítmények által okozott légszennyezés elleni küzdelemről szóló, 1984. június 28-i 84/360/EGK tanács irányelve ⁽⁹⁾ az új ipari létesítmények, különösen pedig a hulladékégető

művek működését előzetes engedélyhez köti; mivel ilyen engedélyt csak abban az esetben szabad kiadni, ha minden légszennyezést megakadályozó óvintézkedést megtettek, beleértve az elérhető legjobb technika alkalmazását, hacsak ezen intézkedések kivitelezése nem jár aránytalanul magas költségekkel;

mivel a fent említett 84/360/EGK irányelv kilátásba helyezi, hogy szükség esetén a Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag az aránytalanul magas költségekkel nem járó elérhető legjobb technika alapján, kibocsátási határértékeket és megfelelő mérési eljárásokat, illetve módszereket állapít meg;

mivel a települési hulladék elégetése légszennyezést okozó, és ezáltal az emberi egészséget és a környezetet veszélyeztető anyagok kibocsátásával jár; mivel e légszennyezésnek bizonyos esetekben a határokon áttérjedő hatása van;

mivel rendelkezésre állnak azon eljárások, melyek segítségével a településhulladék-égető művekből származó bizonyos szennyezőanyag-kibocsátás csökkenthető; mivel ezek az új égetőművekben ésszerű gazdasági feltételek mellett alkalmazhatók; mivel ezek az eljárások lehetővé teszik, hogy az égési gázokban előforduló káros anyagok mennyiségét a megállapított határérték alatt tartsák;

mivel amilyen hamar csak lehet, közösségi határértékeket kell megállapítani a dioxinokra és a furánokra;

mivel minden tagállam rendelkezik törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel a helyhez kötött létesítmények által okozott légszennyezés leküzdésére; mivel egyes tagállamokban ezen felül a településhulladék-égető művekre léteznek külön előírások;

mivel a kibocsátási határértékek megállapításával és az egyéb előírásokkal, amelyek a légszennyezés megakadályozására irányulnak, a Közösség hozzájárul ahhoz, hogy a tagállamoknak a településhulladék-égető művek által okozott légszennyezés elleni küzdelme hatékonyabbá váljon;

mivel a környezetvédelem hatékonyságának biztosítása érdekében az új településhulladék-égető művek engedélyezésére követelményeket és feltételeket kell megállapítani; mivel ezeknek a követelményeknek magukban kell foglalniuk azt a kötelezettséget, hogy ne csak bizonyos szennyezőanyagok kibocsátási határértékét, hanem a megfelelő égetési feltételeket is betartsák, figyelembe véve a berendezések műszaki méretezését és az üzemeltetési feltételeket;

mivel az égetőművek számára megfelelő mérési módszereket és ellenőrzési eljárásokat kell megállapítani; mivel a nyilvánosságot tájékoztatni kell az érvényes követelményekről és az elért eredményekről;

⁽¹⁾ HL C 75., 1988.3.23., 4. o.

⁽²⁾ HL C 69., 1989.3.20., 219. o.

⁽³⁾ HL C 318., 1988.12.12., 3. o.

⁽⁴⁾ HL C 112., 1973.12.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 139., 1977.6.13., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 46., 1983.2.17., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 328., 1987.12.7., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o.

⁽⁹⁾ HL L 188., 1984.7.16., 20. o.

mivel a kibocsátási határértékek megállapítása mellett kívánatos, hogy a megelőző intézkedések részeként, melyek a Közösségen belül – különös tekintettel a hulladék-ártalmatlanításra – a környezetszennyezés elleni küzdelmet szolgálják, állandó jelleggel támogassák a tiszta technológiák alkalmazására vonatkozó ismeretek fejlesztését és terjesztését;

mivel a Szerződés 130t. cikkével összhangban az ilyenfajta közösségi előírások engedélyezése nem akadályozza meg az egyes tagállamokat abban, hogy megtartsák a szigorított környezetvédelmi intézkedéseiket, illetve hogy ilyen intézkedéseket hozzanak, ha ezek az intézkedések összeegyeztethetőek a Szerződéssel;

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „Levegőszennyezés”: anyagok vagy energia ember általi közvetlen vagy közvetett módon való levegőbe juttatása, ami olyan káros hatásokkal jár, mint az emberi egészség veszélyeztetése, a biológiai erőforrások és az ökoszisztémák, továbbá az anyagi javak károsodása, a természeti környezet rekreációs értékének, vagy egyéb rendeltetésszerű módon való használatának a korlátozása.
2. „Kibocsátási határérték”: az égetőművek által kibocsátott anyagokban jelenlevő szennyező anyag tartalom és/vagy tömeg, amelyet meghatározott időtartam alatt nem szabad túllépni.
3. „Települési hulladék”: háztartási, valamint irodai, üzemi és egyéb olyan hulladék, amelyet a tulajdonságánál vagy az összetételénél fogva a háztartási hulladékhhoz sorolható.
4. „Településhulladék-égető művek”: olyan műszaki létesítmények, amelyek a települési hulladék égetéssel történő kezelését szolgálják – az égetés során felszabaduló hő hasznosításával vagy anélkül, kivéve azokat a létesítményeket, amelyekben a

szárazföldön vagy a tengeren szennyvíziszapot, vegyi, mérgező vagy veszélyes hulladékot, kórházakból származó egészségügyi hulladékot vagy egyéb különleges hulladékot égetnek el, még akkor is, ha ezek az égetőművek települési hulladékot is égetnek.

A meghatározás magában foglalja az egész létesítményt és az üzemi területet a tényleges tüzelőberendezéssel, és annak a hulladék, a tüzelőanyagok és a levegő odavezetésére szolgáló berendezéseivel, továbbá az égési folyamatok ellenőrzésére szolgáló berendezésekkel és felszerelésekkel együtt, amelyek az égési körülményeket folyamatosan mérik és felülvizsgálják.

5. „Új településhulladék-égető mű”: településhulladék-égető berendezés, melynek üzemeltetését a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számítva engedélyezik.
6. „Az égetőmű névleges teljesítménye”: a berendezést képező kemencék – a gyártó által tervezett és az üzemeltető által igazolt – égetési teljesítményének az összege, az óránként elégethető hulladék mennyiségében kifejezve, ahol különösen figyelembe kell venni a hulladék fűtőértékét.

2. cikk

A 84/360/EGK irányelv 4. cikkének sérelme nélkül a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy biztosítsák, hogy az előzetes engedély, amely engedély a 84/360/EGK irányelv 3. cikke és a 75/442/EGK irányelv 8. cikke alapján feltétele az új hulladék-égető művek üzemeltetésének, előírja az ezen irányelv 3-10. cikkében megállapított feltételeket.

3. cikk

(1) Új településhulladék-égető művek számára az alábbi kibocsátási határértékek érvényesek, amelyeket a következő körülményekre kell vonatkoztatni: Hőmérséklet: 273 K, nyomás: 101,3 kPa, 11 % oxigén vagy 9 % CO₂ és száraz gáz:

Kibocsátási határértékek mg/Nm³ – ben az égetőmű névleges teljesítménye függvényében

Káros anyag	kevesebb mint 1 t/h	1 t/h vagy több mint 1 t/h, de kevesebb mint 3 t/h	3 t/h és több mint 3 t/h
Összes por	200	100	30
Nehézfémek			
– Pd + Cr + Cu + Mn	–	5	5
– Ni + As	–	1	1
– Cd + Hg	–	0,2	0,2
Sósav (HCl)	250	100	50
Fluorsav (HF)	–	4	2
Kén-dioxid (SO ₂)	–	300	300

(2) Az 1 t/h-nál kisebb teljesítményű berendezések esetén a kibocsátási határérték 17 %-os oxigéntartalomra vonatkozhat. Ebben az esetben a koncentrációértékek nem haladhatják meg az (1) bekezdés 2,5-del osztott értékét.

(3) Az (1) bekezdéstől való eltéréssel valamely tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik az 1 t/h-nál kisebb teljesítményű berendezések üzemeltetését abban az esetben, ha a különleges helyi adottságok ezt megkívánják, amennyiben az összes porkibocsátásra vonatkozó 500 mg/Nm^3 – es határértéket, és a 84/360/EGK irányelv valamennyi feltételét betartják. Az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot ezekről az esetekről, melyek a Bizottsággal való megbeszélés tárgyát képezik. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

(4) Az eljárni jogosult hatóságok az (1) bekezdésben nem szereplő szennyezőanyagokra nézve akkor szabnak meg kibocsátási határértékeket, ha azt az elégetendő hulladékok összetétele és az égetőmű adatai alapján indokoltnak tartják. Az ilyen kibocsátási határértékek megszabásakor a hatóság figyelembe veszi az említett káros anyagok egészségre és környezetre gyakorolt esetleges káros hatását, és az aránytalanul magas költséggel nem járó elérhető legjobb technikát. Amíg közösségi irányelv ezzel a meghatározott kérdéssel kapcsolatban nem lép hatályba, az illetékes hatóság főleg dioxinokra és furánokra vonatkozó kibocsátási határértéket szabhat meg.

4. cikk

(1) Az új települési hulladék-égető műveket úgy kell tervezni, kivitelezni és üzemeltetni, hogy a hulladék elégetésénél keletkező gázok az égési levegő utolsó ellenőrzött és homogén formában történő adagolása után még a legkedvezőtlenebb körülmények között is legalább két másodperc időtartamig legalább 6 %-os oxigéntartalom mellett legalább 850°C hőmérsékletet érjenek el.

(2) Új települési hulladék-égető művek üzemeltetése során az alábbi feltételeket kell betartani:

- a) az égési gázokban jelenlevő szén-monoxid (CO) tartalom nem haladhatja meg a 100 mg/Nm^3 értéket;
- b) az égési gázokban jelenlevő szerves vegyületek tartalma (összes széntartalommal kifejezve) nem haladhatja meg a 20 mg/Nm^3 értéket.

Az a) és b) pontban leírt határértékeket a következő körülményekre kell vonatkoztatni: hőmérséklet: 273 K , nyomás: $101,3 \text{ kPa}$, 11 % oxigén vagy 9 % CO_2 , száraz gáz.

(3) Az (1) bekezdésben megállapítottaktól eltérő feltételek akkor engedhetők meg, ha az égetőkemencékhez kapcsolódóan vagy a berendezésben az égési gázok kezelésére megfelelő műszaki eljárásokat alkalmaznak, és amennyiben az illetékes hatóságok

megbizonyosodtak arról, hogy ezeknek az eljárásoknak az alkalmazása esetén a poliklórozott-dibenzodioxinok (PCDD) és a poliklórozott-dibenzofuránok (PCDF) kibocsátási értékei összehasonlíthatóak azokkal az értékekkel, amelyeket e cikk (1) bekezdésben leírt műszaki feltételek mellett elérnek.

Az e bekezdés értelmében hozott határozatokat és az ellenőrzések eredményét a tagállamok által az e célra kijelölt illetékes hivatalok közlik a Bizottsággal.

(4) Új települési hulladék-égető műveket úgy kell tervezni, kivitelezni és üzemeltetni, hogy megakadályozzák az olyan – levegőbe történő – kibocsátásokat, amelyek a földfelszínen jelentős légszennyezéshez vezetnek. Különösen fontos, hogy a távozó gázokat kéményen keresztül, ellenőrzött módon vezessék el.

Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a kémény magasságát úgy alakítsák ki, hogy így az egészség és a környezet ne károsodjon.

5. cikk

(1) A hőmérsékletre és az oxigéntartalomra a 4. cikkben meghatározott értékek alsó határértéket jelentenek, amelyeket a létesítmény üzemeltetése során állandóan be kell tartani.

(2) A szén-monoxid (CO) koncentrációjának a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában megszabott értéke az óraátlag határértékét jelenti az összes létesítményre vonatkozóan. Ezen felül az 1 t/h vagy annál nagyobb névleges kapacitású létesítmények esetén ennek az értéknek minden 24 órán belül elvégzett mérése legalább 90 %-ában 150 mg/Nm^3 alattinak kell lennie. Ezen átlagértékek a kiszámításához csak a létesítmény tényleges üzemóráit kell figyelembe venni, beleértve a kemencék indulási és leállási szakaszait.

(3) Az egyéb anyagokra, melyekre a 6. cikk alapján folyamatos méréseket írnak elő, a következő vonatkozik:

- a) Ezen anyagok egyetlen – 7 napos mozgóátlagban képzett – koncentrációs értéke sem haladhatja meg a mindenkori határértéket;
- b) Ezen anyagok egyetlen – napi átlagban képzett – koncentrációs értéke sem haladhatja meg több mint 30 %-kal a mindenkori határértéket.

A fent említett átlagértékek kiszámításához csak a berendezés tényleges üzemeltetési idejét veszik figyelembe, beleértve a kemencék indulási és leállási szakaszait.

(4) Abban az esetben, ha csak időszakos méréseket írnak elő, a kibocsátási határértékek akkor tekintendők betartottnak, ha minden egyes mérési sorozat eredménye, melyeket az illetékes hatóságok a 6. cikk (3), (4) és (5) bekezdése alapján megállapított előírásoknak megfelelően határoztak és állapítottak meg, alatta marad a kibocsátási határértékeknek.

6. cikk

(1) Új településhulladék-égető művekben a következő méréseket végzik el:

- a) az égési gázokban jelenlevő bizonyos anyagok koncentrációjának mérése:
 - i. Legalább 1 t/h névleges teljesítményű létesítmény esetén a porrészecskék összkoncentrációját, továbbá a CO, az oxigén és a HCl koncentrációját folyamatosan kell mérni és feljegyezni;
 - ii. Az alábbiak mérését időszakosan végzik:
 - a legalább 1 t/h névleges teljesítményű berendezések esetén a 3. cikk (1) bekezdésében említett nehézfémek, a HF és a SO₂ koncentrációja,
 - a kevesebb, mint 1 t/h névleges teljesítményű berendezések esetén a porrészecskék összes koncentrációja, továbbá a CO-, az oxigén- és a HCl-koncentráció,
 - a szerves vegyületek koncentrációja (összes széntartalommal kifejezve) általában;
- b) az üzemi jellemzők mérése:
 - i. A gázok hőmérsékletét abban a tartományban, amelyben a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított körülmények uralkodnak, továbbá az égési gázok vízgőztartalmát folyamatosan mérik és feljegyzik. Nem szükséges a vízgőztartalom folyamatos mérése, amennyiben az égési gázt a kibocsátott anyagok elemzése előtt szárítják;
 - ii. Az égési gázok tartózkodási idejét, a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott alsó hőmérsékleti határon (850 °C-on), legalább egyszer az égetőmű üzembe helyezésékor az üzemeltetéséhez elfogadott legkedvezőtlenebb körülmények között a megfelelő módon ellenőrzik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott mérések eredményeit az alábbi körülményekre kell vonatkoztatni:

hőmérséklet: 273 K, nyomás: 101,3 kPa, 11 % oxigén vagy 9 % CO₂, száraz gáz.

Amennyiben viszont a 3. cikk (2) bekezdését alkalmazzák, úgy a következő körülményekre kell vonatkoztatni:

hőmérséklet: 273 K, nyomás: 101,3 kPa, 17 % oxigén, száraz gáz.

(3) A mérési eredményeket olyan formában rögzítik, dolgozzák fel és ábrázolják, hogy azokat az illetékes hatóságok, az előírt feltételek betartására általuk meghatározott eljárásoknak megfelelően ellenőrizni tudják.

(4) A mintavételi és mérési eljárást, amely az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség betartását biztosítja, valamint a mintavételi vagy mérési pontok elrendezését az illetékes hatóság előzetesen engedélyezi.

(5) Időszakos mérés esetén az illetékes hatóság megfelelő mérési programot dolgoz ki, hogy biztosítsa az említett anyagok normális kibocsátási értékét reprezentáló eredményt.

A kapott eredménynek az érvényes határértékek betartásának ellenőrzését figyelembe véve szignifikánsnak kell lennie.

7. cikk

Az új településhulladék-égető műveket támasztó égőkkel kell felszerelni. Ezek az égők automatikusan működésbe lépnek, amint a füstgázok hőmérséklete 850 °C alá süllyed. Ezeket a támasztó égőket a létesítmény indulási és leállási szakaszában is bekapcsolják, hogy ily módon biztosítsák azt, hogy a folyamatok alatt és a hulladékoknak az égéstérben való tartózkodása során az előbb említett minimális hőmérséklet fennáljon.

8. cikk

(1) Ha a mérésekből kiderül, hogy az ezen irányelvben megállapított határértékeket túllépik, akkor az illetékes hatóságot erről azonnal értesítik. A hatóság ügyel arra, hogy az illető létesítmény üzemeltetője a létesítményt csak a kibocsátási normák betartásával üzemelteti tovább, továbbá megteszi a szükséges lépéseket a létesítmény átalakítására vagy leállítására.

(2) Az illetékes hatóság megállapítja, hogy a tisztítóberendezések műszakilag elkerülhetetlen működéskiesése esetén milyen időtartamra haladhatja meg a kibocsátott anyagokban levő szennyezőanyag-koncentráció – amely koncentrációt ezen berendezéseknek mérsékelniük kellene – az előírt határértékeket. Az üzemeltetőnek működéskiesés esetén amilyen gyorsan csak lehetséges, a normális üzemi körülmények helyreállításáig csökkentenie kell, vagy le kell állítania az üzemeltetést. Ez az időtartam a létesítmény folyamatos üzemeltetése esetén legfeljebb 8 órát tehet ki, és ilyen üzemeltetésnél az egész évre vonatkoztatva nem érheti el a 96 órát.

A kibocsátott anyagokban jelenlevő porrészecskék koncentrációja az 1. albekezdésben említett időszakok alatt semmi esetre sem haladhatja meg a 600 mg/Nm³ értéket, és minden további feltételt, leginkább az elégetésre vonatkozó feltételeket, be kell tartani.

9. cikk

A 84/360/EGK irányelv 9. cikkében előírt adatokat és az 5. illetve 6. cikk szerinti ellenőrzés eredményét – megfelelő eljárást követve, és az illetékes hatóságok által megszabott formában – az üzleti titokról szóló előírások betartása mellett nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik.

10. cikk

Abban az esetben, ha az ezen irányelvben szereplő előírások betartása túl magas költséggel járna, vagy ha ezek az előírások a szóban forgó létesítmény adatainak ismeretében műszakilag nem kivitelezhetőek, a tagállamok ezen irányelv bizonyos előírásaitól való eltéréssel engedélyezhetnek olyan létesítményeket, amelyeket speciálisan hulladékokból származó tüzelőanyagok (azaz olyan tüzelőanyagok, amelyeket bonyolult mechanikai eljárásokkal, melyeket az ilyen hulladékok hasznosítási potenciáljának

legnagyobb kiaknázására dolgoztak ki, a lakossági hulladék éghető részéből állítanak elő, és a hamutartalmuk 15 %-nál nem magasabb azelőtt, hogy az égési tulajdonságok fokozására egyéb anyagokat kevernek hozzájuk) elégetésére létesítettek, azzal a feltétellel, hogy:

- ezekben a létesítményekben a fent meghatározott hulladékokon kívül egyéb anyagot nem égetnek (kivéve az indulási szakasz folyamataihoz szükséges póttüzelőanyagokat),
- a 84/360/EGK irányelv előírásait betartják.

11. cikk

(1) A 84/360/EGK irányelv 11. cikkében előírt felügyelet keretében, továbbá ugyanennek az irányelvnek a 4. cikkének megfelelő feltételek alapján a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, melyek biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ellenőrizzék az ezen irányelv alapján érvényes, az új égetőművekre vonatkozó előírások betartását.

(2) Ennek az irányelvnek az előírásai semmilyen formában sem korlátozzák a tagállamoknak azt a kötelezettségét, hogy szükség esetén a 84/360/EGK irányelv 12. cikke szerint a feltételeket,

melyeknek az égetőműveknek az engedélyezés értelmében meg kell felelni, módosítsák.

12. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1990. december 1-jéig megfeleljenek. A Bizottságot erről haladéktalanul tájékoztatják.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat rendelkezéseit, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

13. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1989. június 8-án.

a Tanács részéről

az elnök

J. L. SAENZ COSCULLUELA